

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nadejda Toma,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Antohi Gheorghii, avocatul Druță Boris în numele inculpatului Caranda Dumitru, inculpații Caranda Dumitru, Antohi Gheorghii și avocatul acestora, Lupea Georgeta, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Dubăsari din 06 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Caranda Dumitru XXXXX, născut la XXXXX, originar din r-nul XXXXX, s. XXXXX, domiciliat în r-nul XXXXX, sat. XXXXX;

Antohi Gheorghii Ivan, născut la 09.10.1971, originar din r-nul Cahul, domiciliat în r-nul Anenii Noi, s. Mereni;

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 24.06.2016-06.12.2016;

instanța de apel: 20.01.2017-10.10.2017;

instanța de recurs: 08.02.5018-25.04.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Dubăsari din 06 decembrie 2016, Caranda D. a fost condamnat în bazat art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, la 10 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții care ar permite accesul la substanțe psihotrope sau medicamentelor ce au circuit restrâns în medicină pe un termen de 3 ani.

În baza art. 85 Cod penal la pedeapsa stabilită i-a fost cumulată parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriai Vulcănești din 01.03.1999, fiindu-i numită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul

de a ocupa funcții care ar permite accesul la substanțe psihotrope sau medicamentelor ce au circuit restrâns în medicină pe un termen de 3 ani.

Antohei Gh. a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții care ar permite accesul la substanțe psihotrope sau medicamentelor ce au circuit restrâns în medicină pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Caranda D. și Antohei Gh., într-o perioadă nestabilă de timp, au devenit membri activi al unui grup criminal organizat creat și condus de către persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, din componența cărui mai făceau parte Caranda D., Antohei Gh. și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală și împreună, printr-o înțelegere prealabilă, împărțind rolurile, neavând autorizația corespunzătoare, asigurau procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul RM a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari cu scop de înstrăinare.

Astfel, fiecare avându-și rolul său strict stabilit, conform înțelegerii prealabile între toți membrii grupului criminal, Antohei Gh., Caranda D. și alte persoane, într-un timp și loc nestabil de către organul de urmărire penală, ilegal au dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punerea în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul RM substanța narcotică mariguana în proporții deosebit de mari, pe care până la 29.01.2016, prin intermediul membrilor grupului criminal, inclusiv a lui Antohei Gh., Caranda D. o distribuiau, pentru comercializare diferitor persoane.

În așa mod, la 29.01.2016, în jurul orei 13⁰⁰, Antohei Gh., având intenția comercializării substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, s-a întâlnit cu Caranda D. pe adresa mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, de la care, conform înțelegerii prealabile, a primit pentru ulterioara comercializare altor persoane, substanța narcotică mariguana.

Astfel, la 29.01.2016, ora 13⁵⁵, pe adresa - mun. XXXXX, str. XXXXX, în cadrul efectuării percheziției în automobilul de marcă „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, care era în posesia cet. Antohei Gh., a fost depistată o sacoșă în care se afla o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde.

Conform Raportului de expertiză nr. XXXXX din 10.02.2016, masa vegetală uscată grosier mărunțită, de culoare verde, prezentată într-un pachet din polietilenă, reprezintă mariguana, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (mariguana uscată) constituie 252gr. Substanța narcotică depistată era păstrată de către Antohei Gh. cu scop de distribuire și cu scop de înstrăinare pe teritoriul RM, conform înțelegerii prealabile între toți membrii grupului criminal.

Inclusiv, la 29.01.2016 ora 15⁰⁰, în cadrul efectuării percheziției pe adresa -

mun. XXXXX, pe str. XXXXX, XXXXX, unde se afla la acel moment cet. Caranda D., a fost depistat un sac în care se aflau 5 sacoșe cu masă vegetală, uscată, mărunțită, de culoare verde.

Conform Raportului de expertiză nr. XXXXX din 10.02.2016, masa vegetală uscată, grosier mărunțită, de culoare verde, prezentată în 5 pachete din polietilenă, ambalate într-un sac din polipropilenă, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marihuana uscată) constituie în total 2 773 gr (625gr+643gr+627gr+535gr+343gr), ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Substanța narcotică depistată era păstrată în acel loc de către Caranda D. cu scop de distribuire și cu scop de înstrăinare pe teritoriul RM, conform înțelegerii prealabile între toți membrii grupului criminal.

De asemenea, la 31.01.2016, în cadrul efectuării cercetării la fața locului la domiciliul cet. Caranda D. în r-nul XXXXX, loc. XXXXX, a fost depistat un sac în care se aflau 2 sacoșe cu masă vegetală, uscată, mărunțită, de culoare verde.

Conform Raportului de expertiză nr. XXXXX din 09.02.2016, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, prezentată în 2 pachete din polietilenă, ambalate într-un sac din polipropilenă, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marihuană uscată), constituie în total 7 090 gr (3 086gr+4 004gr), ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Substanța narcotică depistată era păstrată în acel loc de către Caranda D., cu scop de distribuire și cu scop de înstrăinare pe teritoriul RM, conform înțelegerii prealabile între toți membrii grupului criminal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Lupea G. în numele inculpaților, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece în speță lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În argumentarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat următoarele argumente:

- sentința de condamnare este ilegală și neîntemeiată;
- instanța de judecată nu a dat apreciere percheziției efectuate la 29.01.2016 pe adresa str. Podgorenilor, 56, mun. Chișinău, la domiciliul cet. Erno P., unde Caranda D. a predat benevol substanța de marijuana, astfel, colaboratorii de poliție nu au efectuat alte acțiuni pentru a elucida pe deplin comerțul cu brânză de oi;
- instanța de judecată nu s-a pronunțat referitor la efectuarea percheziției din 30.01.2016 la domiciliul cet. Caranda D. în satul Ustia, r-nul Dubăsari, în urma căreia nu s-a depistat substanță narcotică;
- prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.01.2016, efectuat la cerința lui Caranda D., la domiciliul său în s. XXXXX, r-nul XXXXX, ultimul a predat benevol 2 sacoșe cu substanță narcotică - marijuana;

- fără apreciere juridică instanța a ignorat declarațiile martorului Roșea O., ofițer de investigații al INI;

- inculpații sânt angajați în câmpul muncii, activitate ce diferă de comercializarea substanțelor narcotice, înțelegerea prealabilă este dedusă de către instanță din brânză de oi în substanță narcotică, dosare penale - 8 cauze penale ce nu au atribuție cu ultimii, durata urmăririi, declarațiile lor personale - denotă doar un singur argument: este prezentă o presupunere că aceștia se ocupă cu comercializarea substanțelor narcotice, deși organele de drept, în virtutea obligațiilor sale erau datori să demonstreze.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpaților Caranda D. și Antohi Gh. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal.

Verificând argumentele invocate în apelul declarat, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de a conchis că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpaților, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale. În acest sens, prima instanță a reținut că, declarațiile date reprezintă o modalitate de apărare a lor, cu scopul de a atinge obiectivul propus (obținerea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută pentru fapta comisă), deoarece ele se combat cu întreaga sistemă de probe analizate mai jos, și care integra demonstrează vina inculpaților în comiterea faptei constatate de către instanță.

Astfel, instanța a conchis că, declarațiile lui Antohi Gh. sunt parțial veridice și anume că marijuana ce a fost depistată în automobilul îi aparține, însă consideră neveridice afirmațiile precum că nu a luat-o de la Caranda D. și nu a avut intenția de a o pune în circulație. Cu atât mai mult, Antohi Gh. a mințit că, nu are atitudine la restul drogurilor care au fost depistate la Caranda D., deoarece din interceptările convorbirilor telefonice se determină cert că aceștia

au avut un scop comun de a pune în circulație droguri, fapt confirmat inclusiv prin cantitate impunătoare de droguri și anume marijuana care în total constituia masa de 7 090gr (3 086gr+4 004gr), ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a consideră declarativ argumentul inculpatului Caranda D. precum că substanțele narcotice care au fost depistate la el, erau pentru a hrăni oile, or, acesta se combate prin declarațiile specialistului Coca F. potrivit cărora, tradițional marijuana sau cânepa prelucrată nu se folosește la alimentarea ovinelor.

Totodată, faptul împachetării în pungi diferite a marijuanei depistate la Caranda D. și anume cu greutatea de 625gr+643gr+627gr+535gr+343 gr, 3 dintre care având aceiași greutate demonstrează că drogul nu era destinat pentru hrana ovinelor, ci pregătit pentru realizare.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare:

avocatul Druță B. în numele inculpatului Caranda D., care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor adoptate în cauză și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că, instanțele declarativ, fără temei au determinat că în faptele inculpaților a existat un grup criminal, cu înțelegere prealabilă. Nu sunt stabilite alte persoane care ar fi sustras foloase, ar fi comercializat și folosit droguri, întemeindu-și condamnarea inculpatului pe presupuneri.

În viziunea recurentului, instanțele au ignorat declarațiile inculpatului, potrivit cărora, el păstra în șopronul de la stână sacii cu iarbă uscată de cânepă, în scopul folosirii nutrețului ca furaj pentru mei, în perioada înțârcării lor, conform unei tehnologii împrumutată de la ciobanii din Corsica (Italia), unde a avut ocazia să se afle în vizită.

Recurentul menționează că, în sensul art. 6§1 CoEDO, instanțele de judecată, trebuie să indice cu suficienta claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze faptele constatate. Relevantă la acest capitol prezintă art. 17 CoEDO, care interzice interpretarea abuzivă a normelor în vederea limitării sau distrugerii drepturilor și libertăților garantate și protejate de Convenție, specificând expres că, nimeni nu poate fi condamnat exagerat, lipsindu-l de libertate decât numai în temeiul și condițiile prevăzute de lege, precum și de principiile generale ale dreptului internațional.

Adițional, partea apărării menționează că, instanța a emis o sentință prea

aspră, astfel inculpatului i-au fost ignorate drepturile prevăzute de art. 6§1 CoEDO - dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești.

inculpații și avocatul acestora, Lupea G., care, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursurilor declarate, autorii acestora invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii.*

inculpatul Antohi Gh. fără a indica careva teme de drept din cele prevăzute al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor adoptate deoarece nu este de acord cu acestea.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, probele prezentate de partea acuzării pun la îndoială în mod evident vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, nefiind probată existența unui grup criminal din care ar face parte.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursurilor declarate se constată că titularii acestora invocă teme de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când 2) *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33;* 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;* 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate.

Astfel, autorii recursurilor ordinare consideră că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea lui Caranda D. și Antohi Gh., considerând că aceștia urmau a fi achitați, pe motiv că faptele acestora nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, procurorul neprezentând probe convingătoare în confirmarea învinuirii.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*).

Examinând argumentele recurențelor în partea condamnării lui Caranda D. și Antohi Gh., Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia că vinovăția lui Caranda D. și Antohi Gh. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, adică, *procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, conform indicilor calificativi: de un grup de criminal organizat, în proporții deosebit de mari*.

Astfel, concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția inculpaților Caranda D. și Antohi Gh., se confirmă prin cumulul de probe administrate în cauză, conținutul cărora a fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpați a faptelor imputate, care întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Într-o altă ordine de idei, din textul hotărârilor recurate, rezultă că instanțele de fond corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunilor incriminate inculpaților, descriindu-le detaliat și argumentat în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție a acestora prin cumulul de probe administrate în cauză.

Argumentele recurențelor, precum că instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpaților Caranda D. și Antohi Gh., nefiind probată, contravin materialelor cauzei, or, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor

și circumstanțelor cauzei și a constatat dovedită fără echivoc vinovăția acestora, concluzie asumată și de instanța de recurs.

Colegiul menționează că, potrivit art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă, va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Totodată, Colegiul atestă că argumentele recurenților invocate în recursuri, *descrise la pct. 6. al prezentei decizii*, au fost anterior indicate în apelul declarat de partea apărării, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, potrivit art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor în decizia sa, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală (f.d. 237-242 vol. IV), acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării că inculpații nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

Revenind la conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal va respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile recurenților, precum că, inculpații sunt angajați în câmpul muncii, activitate ce diferă de comercializarea substanțelor narcotice, astfel, înțelegerea prealabilă în comiterea infracțiunii imputate a fost dedusă eronat de către instanțele de fond, or, în rezultatul cercetării judecătorești din probatoriul analizat de către instanțele de fond, cu referire la acțiunile lui Caranda D. și Antohi Gh. legate de punerea în circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, cu certitudine s-a stabilit că inculpații acționau în cadrul unui grup criminal organizat, urmărind scopul de punere în circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari. Ambii inculpați interacționau și comunicau între ei în vederea punerii în circulație a substanțelor narcotice, fapt ce se confirmă prin descifrările telefonice (f.d. 36-52; 54-69, vol.I), declarațiile martorilor, precum și toate probele care coroborează între ele.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, invocat în recursurile ordinare declarate, Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursurile ordinare nu conțin o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpaților decât cele incriminate, enunțate

supra, respectiv în situația în care inculpații nu recunosc vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal nu întrevăde necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor inculpaților într-o altă normă penală.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul penal conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În continuare, este necesar de a releva că recurenții, indicând în recursurile declarate erorile de drept prevăzută de pct. 2), și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, dâșii nu specifică expres și nu le racordează la hotărârea contestată, din care motiv instanța de recurs nu se va expune asupra incidenței erorilor respective, or, invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

Colegiul conchide că faptei săvârșite de către Caranda D. și Antohi Gh. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă aplicată inculpaților a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana vinovată și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-le numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinovați, astfel temeuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Instanța de recurs reiterează că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați în comiterea infracțiunii imputate, nu poate servi temei pentru achitarea acestora, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestora în comiterea infracțiunii în baza căreia au fost condamnați, iar cele invocate de recurenții sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs, ca fiind o modalitate de exercitare a dreptului de apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Critica adusă de recurenți referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt, care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sânt.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorii recursurilor declarate nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeurile de drept.

În această ordine de idei, Colegiul penal concluzionează că instanțele de fond au judecat cauza în conformitate cu prevederile legale, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea exigențelor prescrise la art. 6§1 CoEDO.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să

concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Antohi Gheorghii, avocatul Druță Boris în numele inculpatului Caranda Dumitru, inculpații Caranda Dumitru, Antohi Gheorghii și avocatul acestora, Lupea Georgeta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Caranda Dumitru XXXXX* și *Antohi Gheorghii XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 mai 2018.

Președinte
Judecătorii

Nadejda Toma
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti